

RP 140/2003 rd

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av den nordiska konventionen om social trygghet och med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för konventionens lagstiftning

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen godkänner den nordiska konvention om social trygghet som ingåtts mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige. Konventionen undertecknades i augusti 2003. I den nya konventionen har ändringarna i Europeiska unionens råds förordning gällande harmonisering av systemen för social trygghet och ändringarna i de nordiska ländernas lagstiftning om social trygghet beaktats.

Konventionen avses träda i kraft första dagen i tredje månaden efter den månad, då samtliga regeringar har meddelat den danska regeringen att de godkänner konventionen.

I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för konventionens lagstiftning. Den föreslagna lagen avses träda i kraft samtidigt som konventionen.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

Den nuvarande nordiska konventionen om social trygghet (FördrS 105–106/93) från år 1992 trädde i kraft samtidigt som avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) vid ingången av år 1994. Den nordiska konventionen om social trygghet kompletterar rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, vilken gäller koordinering av den social tryggheten, samt dess tillämpningsförordning (EEG) nr 574/72. Konventionen beaktar i synnerhet de grupper av personer som bestämmelserna i förordning 1408/71 inte gäller, t.ex. medborgare i tredje stat samt personer som inte har eller har haft arbetstagarstatus. Den sociala tryggheten för personer som flyttar från ett nordiskt land till ett annat har dock i huvudsak fastställts direkt i enlighet med förordning 1408/71.

Efter att den nordiska konventionen om social trygghet trädde i kraft har kretsen av personer som förordning 1408/71 omfattar utvidgats till att också gälla studerande. Från och med ingången av juni 2003 ingår dessutom medborgare i tredje land i förordningens personkrets. Den sistnämnda ändringen gäller dock inte EES-stater och inte heller Danmark. Också lagstiftningen om social trygghet har ställvis i väsentlig grad ändrats i de nordiska länderna. Till följd av ändringarna i förordningen och även till följd av de avgöranden som Europeiska gemenskapernas domstol träffar är det nödvändigt att revidera 1992 års konvention. Målet är att förtydliga förhållandet mellan gemenskapslagstiftningen och den nordiska konventionen om social trygghet.

Syftet med den nya nordiska konventionen om social trygghet är att sammankoppla konventionen med förordning 1408/71 så, att tillämpningsområdet för konventionen också

ändras ifall förordningens sakområde ändras. I konventionen uppräknas inte längre lagstiftningen för de områden för social trygghet på vilka konventionen tillämpas. I artikel 2 i konventionen finns däremot en bestämmelse om att konventionen är tillämplig på all lagstiftning som omfattas av sakområdena för förordning 1408/71.

Personkretsen för den nordiska konventionen om social trygghet fastställs så, att konventionen i första hand gäller personer och grupper av personer som omfattas av personkretsen för förordning 1408/71. Konvention gäller vidare vissa grupper av personer som inte omfattas av personkretsen för förordning 1408/71. Dessa är personer som är eller har varit omfattade av lagstiftningen i ett nordiskt land samt familjemedlemmar eller efterlevande som härleder rättigheter från dessa personer.

I den nya nordiska konventionen om social trygghet har bevarats vissa särskilda bestämmelser som är nödvändiga uttryckligen med tanke på de rättigheter i fråga om social trygghet som gäller för personer som flyttar från ett nordiskt land till ett annat och som hör till personkretsen för förordning 1408/71. En sådan särskild bestämmelse är bl.a. den bestämmelse som gäller ersättning för merutgifter för hemresa i samband med sjukdomsfall. I den nya konventionen kvarstår också den särskilda bestämmelsen om arbetslösa personer som återvänder till ett annat nordiskt land. I den nya konventionen finns, såsom i den gällande konventionen, en bestämmelse om att ersättning för vissa kostnader inte betalas mellan de nordiska länderna.

2. Propositionens ekonomiska verkningar

Harmoniseringen av den sociala tryggheten när det gäller personer som flyttar mellan de nordiska länderna sker fortfarande på basis av förordning 1408/71. Kostnaderna beträffande den nya nordiska konventionen om so-

cial trygghet är anspråkslösa i jämförelse med den nuvarande situationen.

3. Beredningen av propositionen

Den nordiska konventionen om social trygghet har beretts i den arbetsgrupp som Nordiska socialpolitiska kommittén har tillsatt. Förhandlingarna inleddes i december 2000 och slutfördes i februari 2003. Konven-

tionen avses ersätta den nuvarande konventionen om social trygghet som ingicks år 1992. Följande instanser har gett sitt utlåtande om konventionen: Ålands landskapsstyrelse, Pensionsskyddscentralen, Folkpensionsanstalten, social- och hälsovårdsministeriet, Finlands Kommunförbund, Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund, arbetsministeriet, utrikesministeriet och Försäkringsinspektionen.

DETALJMOTIVERING

1. Innehållet i den nordiska konventionen om social trygghet

Tillämpningsområdet för den nordiska konventionen om social trygghet är det samma som för förordning 1408/71 och dess tillämpningsförförordning 574/72. Tillämpningsområdet är indelat i fyra avdelningar. Den första avdelningen inbegriper allmänna bestämmelser (artikel 1–4). I den andra avdelningen bestäms om den tillämpliga lagstiftningen (artikel 5–6). I den tredje avdelningen (artikel 7–12) finns särskilda bestämmelser om rätt till förmåner. I den fjärde avdelningen finns bestämmelserna om tillämpning av konventionen (artikel 13–19). I konventionen hänvisas till ovannämnda förordningar, för att konventionens innehåll skall vara så likt innehållet i förordningarna som möjligt. Endast de bestämmelser som avviker från förordningens bestämmelser har skrivits in i konventionstexten.

Artikel 1. I artikeln definieras de begrepp som används i konventionen. När det gäller begreppen har särskilt beaktats att denna konvention kompletterar förordningarna 1408/71 och 574/72.

Artikel 2. I artikeln bestäms att konventionen är tillämplig på all lagstiftning som omfattas av sakområdena för förordning 1408/71.

Artikel 3. I artikeln ingår bestämmelser om konventionens personkrets. Enligt artikeln tillämpas konventionen på alla personer som omfattas av tillämpningsområdet för förordning 1408/71. Konventionen tillämpas vidare på alla personer på vilka förordning 1408/71 inte tillämpas men som är eller har varit omfattade av lagstiftningen i ett nordiskt land samt på familjemedlemmar eller efterlevande till sådana personer.

Artikel 4. I artikeln ingår en bestämmelse genom vilken tillämpningsområdet för förordning 1408/71 utvidgas. Enligt bestämmelsen utsträcks tillämpningen av förordning 1408/71 och verkställighetsförordning 574/72 till alla personer som omfattas av denna konvention och som är bosatta i ett nordiskt land, om inte något annat anges i konventionen.

Till artikeln hänför sig en särskild bestämmelse gällande Danmark. I bilagan till konventionen bestäms för Danmarks del att förordningen endast gäller medborgare i de nordiska länderna i fråga om sådana familjeförmåner, förmåner för barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna och rättigheter för en arbetslös person att söka arbete som avses i förordning 1408/71 och när det gäller de grundpensioner som avses i den nordiska konventionen om social trygghet.

Artikel 5. I artikeln ingår bestämmelser om

den lagstiftning som skall tillämpas på en person när personen inte är eller har varit förvärvsverksam. I dessa fall tillämpas lagstiftningen i den stat där personen är bosatt.

I 2 punkten i artikeln finns en särskild bestämmelse om att bl.a. en utsänd arbetstagarer make och barn under 18 år omfattas av lagstiftningen i den stat där dessa förut var bosatta, såsom även den utsända arbetstagareren.

Artikel 6. Enligt bestämmelsen i artikeln jämställs arbete på ett nordiskt lands kontinentalsockel med arbete inom territoriet för den stat till vilken kontinentalsockeln hör.

Artikel 7. Artikeln innehåller, i likhet med den gällande nordiska konventionen om social trygghet, en bestämmelse om när en i ett nordiskt land bosatt person kan få ersättning för merutgifter för hemresa i fall av sjukdom. Bestämmelsen gäller såväl personer som omfattas av förordningen som personer som enbart omfattas av denna konvention.

Artikel 8. I artikeln bestäms att en person som flyttar från ett nordiskt land till ett annat och som inte har varit anställd eller egenföretagare på det sätt som avses i förordning 1408/71 är berättigad till grundpension från ett annat land efter att ha bott där i tre år.

Enligt 2 punkten i artikeln åberopas inte bosättnings- och försäkringsperioder i ett annat land vid prövning av huruvida bosättningskraven uppfylls.

I 3 punkten i artikeln ingår en bestämmelse om att perioder under vilka en person har uppburit pension från ett annat land för vilket förordning 1408/71 eller denna konvention gäller, inte medräknas.

Artikel 9. I artikeln bestäms att en person också under den tid han eller hon är bosatt i ett EES-land är berättigad till grundpension som han eller hon intjänat i ett nordiskt land.

Artikel 10. I artikeln bestäms om beräkningen av pensioner i en situation där rätt till s.k. återstående tid i fråga om pensionen uppstår samtidigt i fler än ett nordiskt land. För sådan pension för återstående tid ges enligt artikeln från vart och ett av länderna en relativ andel beräknad utgående från försäkrings- eller bosättningsperioderna.

Artikel 11. I artikeln finns en övergångsbestämmelse gällande vissa perioder före år 1994 för vilka en person har intjänat pension.

I artikeln bestäms också att grundpension endast betalas från det land där personen arbetat och samtidigt varit bosatt, om arbetspension samtidigt har förvärvats från flera nordiska länder. Artikeln motsvarar till sitt innehåll det som anges i den gällande konventionen.

Artikel 12. I artikeln ingår en bestämmelse om undantag från bestämmelserna i artikel 67.3 i förordning 1408/71. Enligt denna tillämpas inte den bestämmelse om krav på arbete som ingår i den nordiska lagstiftningen om arbetslöshetsdagpenning, om personen återvänder till hemlandet eller till ett land vars lagstiftning denna omfattats av under en femårsperiod från dagen för ansökan om arbete.

Artikel 13. I artikeln fastställs att de behöriga myndigheterna skall utfärda de bestämmelser som fordras för att säkerställa en enhetlig tillämpning av konventionen.

Artikel 14. Enligt bestämmelsen i artikeln skall myndigheter och institutioner i erforderlig utsträckning bistå varandra vid tillämpning av konventionen. I varje nordiskt land skall finnas ett förbindelseorgan som utses av den behöriga myndigheten.

Artikel 15. I artikeln finns en bestämmelse om avstående från återbetalning till den del det gäller vårdförmåner vid sjukdom och moderskap samt vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar, förmåner till arbetslösa som söker arbete i annat land än det behöriga samt utgifter för administrativ och medicinsk kontroll. Bestämmelsen motsvarar det som anges i den gällande konventionen.

Artikel 16–19. Genom övergångs- och slutbestämmelser föreskrivs om frågor i anslutning till konventionens tidsmässiga räckvidd och om ikraftträdandet av konventionen. När konventionen träder i kraft upphör 1992 års konvention om social trygghet (FördrS 105–106/93) att gälla.

2. Ikraftträdande

Konvention träder i kraft första dagen i tredje månaden efter den månad, då samtliga avtalsparter har meddelat den danska regeringen att de godkänner konventionen.

För Färöarnas, Grönlands och Ålands del träder konventionen i kraft 30 dagar efter det

att Danmarks respektive Finlands regering har meddelat det danska utrikesministeriet att Färöarnas landstyrelse och Grönlands landstyrelse respektive Ålands lagting har meddelat att konventionen skall gälla för Färöarna och Grönland respektive Åland.

En lag om sättande i kraft av de bestämmelser i konventionen som hör till området för lagstiftningen avses träda i kraft genom förordning av republikens president samtidigt som konventionen träder i kraft.

3. Behovet av riksdagens samtycke

I konventionen finns bestämmelser som avviker från den gällande lagstiftningen om social trygghet. Till dessa hör artiklarna 7–10 och artikel 12. Enligt artikel 7 i konventionen kan en person som bor i ett nordiskt land ersättas för merutgifter för hemresa till följd av sjukdom. I artikel 8 i konventionen ingår en bestämmelse som gör det möjligt att bevilja pension enligt folkpensionslagen och familjepensionslagen till en person som är bosatt i ett annat nordiskt land, och artikel 9 möjlig-

gör betalning av pension när en person är bosatt i ett EES-land. I artikel 10 i konventionen finns en bestämmelse om beräkning av s.k. pension för återstående tid. Denna bestämmelse avviker från den gällande arbetspensionslagstiftningen. I artikel 12 ingår en bestämmelse som avviker från lagen om utkomtskydd för arbetslösa och som, under vissa förutsättningar, berättigar en arbetslös person som återvänder till Finland till arbetslöshetsdagpenning utan att denna tidigare arbetat i Finland.

Eftersom konventionen innefattar bestämmelser som hör till området för lagstiftningen krävs riksdagens samtycke till denna del.

Med stöd av vad som anförts ovan föreslås att Riksdagen godkänner de bestämmelser som kräver riksdagens samtycke i den konvention om social trygghet som ingåtts mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige och som undertecknades i Karlskrona den 18 augusti.

Eftersom konventionen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i anslutning till den nordiska konventionen om social trygghet

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i anslutning till den konvention om social trygghet som den 18 augusti 2003 ingicks i Karlskrona mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige gäller som lag så som Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom statsrådets förordning.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 14 november 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

NORDISK KONVENTION OM SOCIAL TRYGGHET

Regeringarna i Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige,

som sedan avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) trätt i kraft tillämpar bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen även när det gäller personer som flyttar mellan de nordiska länderna,

som den 15 juni 1992 slutit en nordisk konvention om social trygghet som komplement till nämnda förordning genom vilken de nordiska länderna förbundit sig att i stor utsträckning inom Norden tillämpa förordningens bestämmelser även på vissa persongrupper för vilka förordningen inte är direkt tillämplig, nämligen personer som inte är eller har varit anställda eller egenföretagare i förordningens mening eller inte är medborgare i ett EES-land,

som hänvisar bland annat till artikel 8, artikel 36 och artikel 46b 2b), artikel 63 och artikel 70 i nämnda förordning,

som önskar anpassa konventionen till utvecklingen av nämnda förordning och av de nordiska ländernas lagstiftningar om social trygghet,

som tar hänsyn till rådets förordning om utvidgningen av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser,

som hänvisar till att bestämmelsen i artikel 69 i förordning (EEG) nr 1408/71 skall tillämpas på en medborgare i tredje land, när denna har rätt att lagligen vistas och arbeta där samt att söka arbete i det nordiska land

där han registrerat sig som arbetssökande hos arbetsförmedlingen,

som kommit överens om särskilda bestämmelser för Danmark enligt bilaga till denna konvention,

har kommit överens om att sluta en ny nordisk konvention om social trygghet med nedan angivna lydelse:

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Definitioner

1. I denna konvention avses med uttrycken

1) "nordiskt land" vart och ett av de fördragsslutande länderna samt de självstyrande områdena Färöarna, Grön-land och Åland i den mån dessa områden har gett sitt samtycke till att konventionen skall gälla för dem;

2) "förordningen" förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen i den vid varje tillfälle mellan de nordiska länderna gällande lydelsen;

3) "tillämpningsförordningen" förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpning av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen i den vid varje tillfälle mellan de nordiska länderna gällande lydelsen;

4) "grundpension" allmän pension som inte

beräknas på grundval av fullgjorda sysselsättningsperioder, tidigare förvärvsinkomst eller erlagda avgifter, däribland sådan allmän pension eller tillägg till pension som utges till den som saknar eller har låg arbetspension;

5) "arbetspension" allmän pension som endast beräknas för personer som varit förvärvsaktiva enligt landets lagstiftning;

6) "bosatt" att någon är bosatt i ett nordiskt land enligt landets folkbokföring, om inte särskilda skäl föranleder annat.

2. Andra uttryck som förekommer i denna konvention, har den innebörd som de har i förordningen, tillämpningsförordningen eller i de nordiska ländernas nationella lagstiftningar.

Artikel 2

Sakområden

Denna konvention är tillämplig på all lagstiftning som omfattas av förordningens sakområden.

Artikel 3

Personkrets

1. Denna konvention gäller personer som omfattas av förordningens personkrets.

2. Denna konvention gäller vidare följande personer som inte omfattas av förordningens personkrets

a) personer, som är eller har varit omfattade av lagstiftningen i ett nordiskt land

b) familjemedlemmar eller efterlevande, som härleder rättigheter från personer, som avses under a).

Artikel 4

Utsträckt tillämpning av förordningen

Om inte annat sägs i denna konvention utsträcks tillämpningen av förordningen och tillämpningsförordningen till alla personer som omfattas av denna konvention och som är bosatta i ett nordiskt land.

AVDELNING II

BESTÄMMELSER OM TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING

Artikel 5

Icke förvärvsverksamma personer

1. För personer som inte är eller har varit anställda eller egenföretagare i förordningens mening tillämpas lagstiftningen i det nordiska land där de är bosatta.

2. Make och barn under 18 år, som följer med en anställd eller en egenföretagare från ett nordiskt land till ett annat, skall, när bestämmelserna i artiklarna 13. 2.d, 14.1, 14a.1 och 17 i förordningen medför att den anställda eller egenföretagaren fortsatt skall omfattas av lagstiftningen i förstnämnda land, likaså fortsatt omfattas av detta lands lagstiftning som om de medföljande fortsatt var bosatta där.

Artikel 6

Förvärvsverksamma personer

Vid tillämpningen av bestämmelserna i förordningens Avdelning II räknas även arbete med undersökning och utvinning av naturtillgångar på ett lands kontinentalsockel som arbete i det landet.

AVDELNING III

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM RÄTT TILL FÖRMÅNER

Kapitel 1

Sjukdom och moderskap

Artikel 7

Ersättning för kostnader för hemresa

1. För personer, som är bosatta i ett nordiskt land och äger rätt till vårdförmåner där och som under tillfällig vistelse i ett annat nordiskt land erhåller vårdförmåner, svarar vistelselandet för de merutgifter för hemresa

till bosättningslandet, som uppkommer genom att vederbörande till följd av sitt sjukdomstillstånd måste använda dyrare färdsätt än han annars skulle ha använt.

2. Bestämmelsen i första stycket äger inte tillämpning på personer som får tillåtelse att resa till ett annat nordiskt land för att där få nödvändig behandling.

Kapitel 2

Förmåner vid invaliditet, ålderdom och dödsfall

Artikel 8

Minsta bosättnings tid för rätt till grundpension

1. En person som inte är eller har varit anställd eller egenföretagare i förordningens mening är berättigad till grundpension från ett nordiskt land endast när han har förvärvat rätt till sådan pension från detta land på grundval av minst tre års bosättning i landet.

2. Kravet i första stycket kan inte uppfyllas genom att bosättnings- och försäkringsperioder i andra länder åberopas.

3. Perioder under vilka någon har uppburit pension från ett annat land för vilket förordningen eller denna konvention gäller, medräknas inte vid prövning om bosättningskravet enligt första stycket är uppfyllt.

Artikel 9

Grundpension under bosättning i ett EES-land

En person är, så länge han är bosatt i ett EES-land berättigad till grundpension som han har förvärvat rätt till i ett nordiskt land. Detsamma gäller vid bosättning i Färöarna och Grönland i den mån konventionen gäller för dessa områden.

Artikel 10

Överenskommelse enligt artikel 46b 2.b) i förordningen

Är i mer än ett nordiskt land de villkor

uppfyllda, som gäller för att beräkna pension på grundval även av antagande av försäkrings- eller bosättningsperioder som skulle ha fullgjorts om pensionsfallet inte hade inträffat, medräknas endast en del av de framtida perioderna vid beräkningen i ett vart av länderna. Denna del bestäms på grundval av de faktiska försäkrings- eller bosättningsperioder, som används vid pensionsberäkningen, efter förhållandet mellan den faktiska perioden i landet och den sammanlagda faktiska perioden i länderna.

Artikel 11

Vissa perioder före år 1994

Har en person förvärvat rätt till grundpension från ett nordiskt land på grundval av bosättning i landet under tid före den 1 januari 1994 under vilken han samtidigt förvärvat rätt till arbetspension i ett annat nordiskt land, skall för denna period grundpension endast beräknas från sistnämnda land. Har någon under sådan tid samtidigt förvärvat arbetspension från flera nordiska länder, varav ett även var personens bosättningsland, skall grundpension endast beräknas från sistnämnda land.

Kapitel 3

Arbetslöshetsdagpenning

Artikel 12

Undantag från visst krav på fullgjorda perioder

Kravet på försäkrings- eller sysselsättningsperioder enligt förordningens artikel 67.3 gäller inte den som antingen har utfört arbete i sådan utsträckning att han eller hon har omfattats av lagstiftningen om dagpenningförmåner vid arbetslöshet eller har uppburit sådana förmåner i det nordiska land där ansökan om förmåner görs. Dock skall arbetet ha utförts eller dagpenningförmåner vid arbetslöshet ha uppburits inom en femårsperiod från dagen för ansökan om arbete hos den offentliga arbetsförmedlingen och i före-

kommande fall, om medlemskap i vederbörande arbetslöshetskassa.

AVDELNING IV

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Artikel 13

Tillämpningsbestämmelser

De behöriga myndigheterna skall utfärda de bestämmelser som fordras för att säkerställa en enhetlig nordisk tillämpning av denna konvention.

Artikel 14

Förbindelseorgan

Vid tillämpning av denna konvention skall myndigheter och institutioner i erforderlig utsträckning bistå varandra. I varje nordiskt land skall finnas ett förbindelseorgan som utses av den behöriga myndigheten.

Artikel 15

Avstående från återbetalning

1. Med avseende på artiklarna 36, 63 och 70 i förordningen och på artikel 105 i tillämpningsförordningen avstår de nordiska länderna, om inte annat avtalas mellan två eller flera av länderna, från varje återbetalning mellan länderna av utgifter för vårdförmåner vid sjukdom och moderskap samt vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar, för förmåner till arbetslösa som söker arbete i annat land än det behöriga samt för administrativ och medicinsk kontroll.

2. Avståendet från återbetalning omfattar inte vårdförmåner till personer, som enligt förordningens artikel 22 första stycket c) och artikel 55 första stycket c) fått tillstånd att resa till annat nordiskt land för att där få den nödvändiga vård som hans tillstånd kräver.

Artikel 16

Ikraftträdande

1. Denna konvention träder i kraft första dagen i tredje månaden efter den månad, då samtliga regeringar har meddelat den danska regeringen att de godkänner konventionen.

2. För Färöarnas, Grönlands och Ålands del träder konventionen i kraft 30 dagar efter det att Danmarks respektive Finlands regering har meddelat det danska utrikesministeriet att Färöarnas landstyrelse och Grönlands landstyrelse respektive Ålands lagting har meddelat att konventionen skall gälla för Färöarna och Grönland respektive Åland.

3. Det danska utrikesministeriet skall underrätta de övriga parterna och Nordiska ministerrådets sekretariat om mottagandet av dessa meddelanden och om tidpunkten för konventionens ikraftträdande.

Artikel 17

Uppsägning av konventionen

1. Önskar en part säga upp konventionen skall skriftligt meddelande om detta tillställas det danska utrikesministeriet som har att underrätta de övriga parterna om detta och om meddelandets innehåll.

2. Uppsägningen gäller endast för den part som gjort densamma och äger giltighet från och med ingången av det kalenderår som inträffar minst sex månader efter det att det danska utrikesministeriet mottagit meddelandet om uppsägningen.

3. Uppsägs konventionen skall rättigheter som förvärvats på grund av konventionen alltså bestå.

Artikel 18

Äldre bestämmelser

1. När denna konvention träder i kraft upphör den nordiska konventionen den 15 juni 1992 om social trygghet att gälla. Denna konvention skall inte medföra minskning av förmånsbelopp som utges vid konventionens ikraftträdande.

2. Grundpension till en medborgare i ett nordiskt land, som intill den 31 december 1993 har utgetts enligt bestämmelserna i den nordiska konventionen den 5 mars 1981 om social trygghet eller enligt den nationella lagstiftningen i ett eller flera länder och som vid denna konventions ikraftträdande fortfarande utges enligt dessa bestämmelser, skall omräknas enligt bestämmelserna i förordningen eller i denna konvention om den berättigade ansöker om grundpension från ett annat nordiskt land.

3. Ansökningar om förmåner som gjorts efter denna konventions ikraftträdande skall prövas enligt denna konvention även när de avser förmåner för tid före ikraftträdandet.

Artikel 19

Undertecknande

Originaltexten till denna konvention skall deponeras hos det danska utrikesministeriet, som skall tillställa de övriga parterna bestyrkta kopior av texten.

Till bekräftelse härav har de befullmäktigade ombuden undertecknat denna konvention.

Utfärdad i Karlskrona den 18 augusti 2003 i ett exemplar på danska, finska, isländska, norska och svenska, vilka texter alla har samma giltighet.

För Danmarks regering:

För Finlands regering:

För Islands regering:

För Norges regering:

För Sveriges regering:

Särskilda bestämmelser för Danmark som avses i artikel 4

I fråga om

- kapitlen 7 och 8 i avdelning III i förordningen
- artiklarna 69 och 70 i förordningen
- grundpensioner i artiklarna 8 och 9 i konventionen

skall tillämpningen av förordningen och tillämpningsförordningen utsträckas enbart till att gälla medborgare i ett nordiskt land, därmed gäller också konventionens artiklar 8 och 9 endast för nordiska medborgare